

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9344

гр. София, 25.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 25.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **5359** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила молба от Я. Н. Ч. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. П. В. от САК, за изменение на Решение №5822/15.10.2021 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските, с искане в полза на оспорващия да бъде присъден пълният размер на сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение, а именно 1500 лева. В молбата са изложени доводи, че не са налице основания за намаляване на претендираното и доказано като заплатено адвокатско възнаграждение, подробно мотивирани в същата.

Ответникът Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ в представен на 18.11.2021 г. отговор оспорва искането с доводи за неговата неоснователност.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, и постановеното решение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. За решението молителят е уведомен на 28.10.2021 г., а молбата е входирана в съда на 03.11.2021 г. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

С Решение №5822/15.10.2021 г., постановено по настоящото дело предвид изхода на спора съдът е приел, за основателна претенцията на оспорващия за присъждане на разноски. От доказателствата по делото е установено, че същите възлизат на 1500 лева заплатен адвокатски хонорар. Ответникът е направил възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК на адвокатското възнаграждение, което съдът е счел за основателно, тъй като не е налице фактическа и правна сложност на делото. Поради това и с оглед обема на извършената работа, дължимото адвокатско възнаграждение е редуцирано до минималния размер, установен в чл.8, ал.3 от

Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 500 лева. Тази сума ЮЛ, чийто орган е издал оспорената заповед, а именно Държавен фонд „Земеделие“, е осъдено да заплати на оспорващия.

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно размера на дължимите разноси от страна на ответника в настоящата хипотеза. При своевременно направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от другата страна в процеса съдът дължи произнасяне по този въпрос. В решението е прието, че делото не е с фактическа и правна сложност, предвид което и с оглед обема на извършената работа, дължимите разноси са намалени до минимално предвидения в Наредба №1/09.07.2004 г. размер. За да изведе този извод съдът е взел предвид, че по делото е проведено едно съдебно заседание, в което спорът е изяснен от фактическа страна. Адв. В. е изготвил жалбата и е участвал в проведеното съдебно заседание. Предвид това установеното като заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева не може да се определи нито като съразмерно, нито като съответстващо на критериите на [чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата](#), поради което е намалено до минимално предвиденото в чл.8, ал.3 от Наредбата..

Съдът намира за неоснователен доводът, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл.7, ал.1, т.1 от Наредбата. Същата е относима за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела - искиове по чл.344 КТ, а настоящият спор е по ЗДСл. При наличието на отделна уредба за същите в Наредбата, не следва да се прилагат разпоредби по аналогия. В тази връзка следва да се посочи, че разпоредбата на чл.8, ал.4 от Наредбата, която е препращала към чл.7, ал.1, т.1 от същата е отменена. Предвид това и доколкото се касае за административно дело без определен материален интерес, приложима е разпоредбата на чл.8, ал.3 от същата, която предвижда възнаграждение в размер на 500 лева, в какъвто размер са и присъдените разноси.

Предвид изложеното молбата за изменение на Решение №5822/15.10.2021 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Я. Н. Ч. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. П. В. от САК, за изменение на Решение №5822/15.10.2021 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

